เสียดายไม่ได้อ่าน

จาวาสคริปต์ฝั่งเซิร์ฟเวอร์

Node.js ฉบับย่อ เล่ม 2

<u>ประวัติการแก้ไข</u>

ครั้งที่	วันที่	รายละเอียดการแก้ไข
1	9 ม.ค. 2559	เริ่มสร้าง และเผยแพร่ผลงาน
2	10 ม.ค. 2559	เพิ่มเรื่อง MySQL เข้าไป

ถ้าท่านดาวน์โหลดทิ้งไว้นาน แล้วเพิ่งมาเปิดอ่าน ก็ขอรบกวนให้โหลดใหม่อีกครั้งที่

http://www.patanasongsivilai.com/itebook_form.html

เผื่อผมอัพเดตแก้ไข pdf ตัวใหม่เข้าไป หรือใครไปดาวน์โหลดมาจากที่อื่น ก็อาจพลาดเวอร์ชั่นใหม่ล่าสุดได้ครับ

และรบกวนช่วยกรอกแบบสอบถาม ตามลิงค์ข้างบนด้วยนะครับ

แอดมินโฮ โอน้อยออก

แอดมินโฮ โอน้อยอก

(จตุรพัชร์ พัฒนทรงศิวิไล)

9 มกราคม 2559

ถ้าสนใจเกี่ยวกับเพจด้านไอที ก็ติดตามได้ที่ https://www.facebook.com/programmerthai/

EBook เล่มนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามมิให้ผู้ใด นำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการค้า หรืออื่นๆ โดย ไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้เขียน ผู้ใดละเมิด จะถูกคำเนินคดีตามกฎหมายสูงสุด

ก่อนจะอ่านหนังสือเล่มนี้

สำหรับใครที่เพิ่งเปิดเล่มนี้ขึ้นมาอ่าน แล้วยังไม่รู้ว่า Node.js คืออะไร มันใช้ทำอะไร รวมทั้งทฤษฎีโน่นนี้นั้น ผมได้อธิบายไว้แล้ว ในหนังสือที่ผมแต่ง 2 เล่ม ได้แก่

- 1) "เสียดายไม่ได้อ่าน จาวาสคริปต์ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ (Node.js ฉบับย่อ) เล่ม 1"
- 2) และควรจะอ่านอีกเล่มเสริมคือ "วิธีติดตั้ง Node.js และ npm เบื้องต้น"

(ลิงค์ดาวน์โหลด http://www.patanasongsivilai.com/itebook form.html)

เกริ่นนำ

หนังสือเล่มนี้จะอธิบายเกี่ยวกับ Node.js โดยจะตะลอนทัวร์พาทำเวิร์คซ็อป (work shop) ง่าย ๆ เพื่อให้เห็น ภาพรวมของการใช้งานภาคปฏิบัติ มากกว่าภาคทฤษฎี ซึ่งเนื้อหาคงไม่ได้เจาะลึกรายละเอียดขั้นเทพมากมาย

แต่ก็หวังว่ามันจะช่วยประหยัดเวลาในการเรียนรู้ของคุณ และสามารถช่วยคุณนำไปต่อยอดงานในอนาคตได้

สุดท้ายนี้หากเนื้อหามีอะไรผิดพลาดไป เช่น ให้ข้อมูลผิด สะกดอะไรผิดไป มุมแป็กบ้าง ขำบ้าง หรืออ่านแล้ว มีนงงไป 7 วัน เป็นต้น ผมก็ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย และถ้าคุณเข้าใจ ไม่เข้าใจยังไง ก็สามารถชี้แนะผมได้ ตลอดเวลา

...อีกทั้งผมก็ตั้งใจจะหมั่นอัพเดตเนื้อหา ขึ้นอยู่กับเวลา โอกาส และความสามารถจะอำนวย

การอ่านและเขียนไฟล์

ในบทนี้จะกล่าวถึงมอดูล fs ซึ่งมีไว้อ่านและเขียนไฟล์ โดยผมจะแนะนำการใช้งานเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งถ้าใคร เคยอ่านเล่มแรกของผม ก็จะเห็นวิธีใช้งานผ่านตามาแล้ว ด้วยประโยคคำสั่ง

```
var fs = require('fs');
```

วิธีอ่านไฟล์

ในตัวอย่างนี้ ผมจะใช้มอดูล fs อ่านไฟล์ชื่อ "json.text" ซึ่งข้อความข้างใน มันคือชนิดข้อมูลแบบ JSON

```
{"Font":[

{"color":"red", "lang":"thai"},

{"color":"blue", "lang":"eng"}

]}
```

โครงสร้างโปรเจคก็จะเป็นดังนี้

```
C:\testfile
    |-- files
          -- json.txt
    |--readfile.js
              ภายในไฟล์จะเขียนโค้ดดังนี้
                                                  // โหลดมอดูล fs
var fs = require('fs');
fs.readFile('./files/json.txt', 'utf8', function(err, buffer) {
                                                             อ็อบเจ็กต์ที่เรียกว่า Buffer
                if (err) {
                                                  // แสดงข้อความผิดพลาดออกมา
                         console.log(err);
                }
                console.log(buffer.toString()); // แสดงข้อความที่อยู่ในไฟล์ json.txt
});
console.log('Read a file...');
```

เมื่อพิมพ์คำสั่ง "node readfile.js" ก็จะได้ผลลัพธ์ดังนี้

```
C:\testfile>node readfile.js

Read a file...

{"Font":[

    {"color":"red", "lang":"thai"},

    {"color":"blue", "lang":"eng"}

]}
```

เมื่อย้อนกลับไปที่โค้ด ค่าอากิวเมนต์ตัวที่สองของ fs.readFile(..., 'utf8' ,...) จะเป็นการบอกค่า encoding หรือการเข้ารหัสตัวอักษร (ในตัวอย่างนี้คือ 'utf8') ซึ่งเราจะระบุไว้ หรือจะไม่ระบุไว้เลยก็ได้ ดังโค้ดตัวอย่าง

```
fs.readFile('./files/json.txt', function(err, buffer){ /*...*/ }
```

*** แต่ถ้าไม่ระบุไว้ ...โดยดีฟอลต์แล้ว ค่า encoding จะเป็น null

ถ้าไฟล์ json.txt อยู่ที่ไดเรคเทอรี่เดียวกันกับ readfile.js ก็ไม่ต้องระบุชื่อพาธ ดังโค้ดตัวอย่าง

```
fs.readFile('json.txt', function(err, buffer){ /*...*/ }
```

วิธีเขียนไฟล์

ผมจะสร้างไฟล์ "writefile.js" ในโปรเจคเดิม ...เพื่อเอาไว้เขียนข้อความ "'I am a programmer" ลงไปใน ไฟล์ "message.txt" โดยจะมีโครงสร้างโปรเจคดังนี้

```
C:\testfile

|-- files

|-- json.txt

|--readfile.js

|-- writefile.js

จะเห็นโค้ดในหน้าถัดไป
```

```
var fs = require('fs'); // โหลดมอดูล fs
fs.writeFile(
                                    ชื่อไฟล์ที่จะเขียนข้อความลงไป
       './files/message.txt',
                                   ข้อความที่จะเขียนลงไป หรือจะใช้เป็นอ็อบเจ็กต์ Buffer ก็ได้
       'I am a programmer',
        'utf8', —
                               เข้ารหัส (ระบุหรือไม่ก็ได้)
        function (err) {
                if (err) {
                        console.log(err); // แสดงข้อความผิดพลาดออกมา
                }
                console.log('It\'s saved!');
       } // สิ้นสุดฟังก์ชั่น
);
console.log('End writing the file');
```

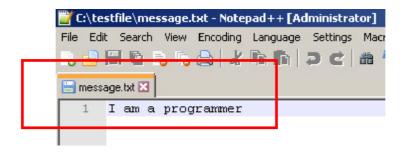
ในตัวอย่างนี้ เมื่อพิมพ์คำสั่ง "node writefile.js" ก็จะได้ผลลัพธ์ดังนี้

```
C:\testfile>node writefile.js

End writing the file

It's saved!
```

ถ้าไปเปิดโฟลเดอร์ C:\testfile\files\ ควรจะเห็นชื่อไฟล์ "message.txt" ถูกสร้างขึ้นมา และเมื่อเปิดอ่านก็ จะมีข้อความ "I am a programmer" ดังนี้ครับ

เมื่อย้อนกลับไปที่โค้ดเดิม ในเมธอด fs.writeFile() จะมีรายละเอียดของค่าอากิวเมนต์ที่น่าสนใจดังนี้

- ค่าอากิวเมนต์ตัวแรกจะบอกชื่อไฟล์ ./files/message.txt ซึ่งมันจะถูกสร้างขึ้นมาใหม่ทุกครั้ง เมื่อ เรียกเมธอด fs.writeFile() ให้ทำงาน ...แต่ถ้าระบุแค่ชื่อเป็น "message.txt" (ไม่มีพาธ) ไฟล์ก็จะถูก สร้างขึ้นในไดเรคทอรี่เดี่ยวกันกับ writefile.js
- ค่าอากิวเมนต์ตัวที่ 2 จะเป็นข้อความที่เขียนลงไป ซึ่งในที่นี้คือ "I am a programmer" แต ขณะเดียวกัน เราก็สามารถระบุเป็นอ็อบเจ็กต์ Buffer ได้ด้วย
- ค่าอากิวเมนต์ตัวที่ 3 จะบอกค่า encoding เป็น 'utf8' แต่ถ้าไม่ได้ระบุค่านี้ โดยดีฟอลต์แล้วจะเป็น 'utf8'

หมายเหตุ

สำหรับรายละเอียดของ fs.readFile() กับ fs.writeFile() มันยังมีต่ออีกนะครับ ลองอ่านเพิ่มเติมดูได้ที่ https://nodejs.org/api/fs.html

ไม่เพียงเท่านั้น ในมอดูล fs ก็ยังมีเมธอดอื่น ๆ อีกเยอะมาก แต่ผมขอตัดจบก่อน เพราะคิดว่าท่านน่าจะเข้าใจ หลักการทำงานไม่ยากแหละ

การใช้งาน Buffer

Buffer ใน Node.js ผมขอให้คำจำกัดความว่า

"Buffer เป็นอ็อบเจ็กต์ที่เก็บสตริง ซึ่งเราสามารถจัดการมันได้ในระดับไบต์"

สำหรับวิถีสร้าง Buffer ก็สามารถสร้างง้ายง่ายจากสตริง ดังตัวอย่าง

- 1. var buf = new Buffer('Hello World');
- 2. console.log(buf.length); // 11
- 3. console.log(buf.toString()); // "Hello World"

ในตัวอย่างจะมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- บรรทัด 1: Buffer() จะรับค่าเข้ามาเป็นสตริง ที่เข้ารหัสเป็น UTF-8 (โดยดีฟอลต์) หลังจากนั้นจะใช้ โอเปอเรเตอร์ new สร้างอ็อบเจ็กต์บัฟเฟอร์ขึ้นมา โดยมีตัวแปร buf มาอ้างอิงอีกที
- บรรทัด 2: บัฟเฟอร์จะมีพร็อพเพอร์ตี้ชื่อ length (เหมือนที่มีในสตริง) เอาไว้บอกจำนวนตัวอักษร
- บรรทัด 3: บัฟเฟอร์จะมีเมธอด toString() เพื่อเอาไว้ใช้แปลงอ็อบเจ็กต์ ให้กลายมาเป็นสตริงภายหลัง

แต่ทว่า Buffer ก็สามารถระบุค่าอากิวเมนต์ตัวที่สอง เพื่อบอกค่า Encoding ดังตัวอย่าง

var buf = new Buffer('Hello World', 'ascii');

console.log(buf.toString()); // "Hello World"

สำหรับ Encoding จะมีให้เลือกระบุ ได้แก่ ascii, utf8, utf16le, ucs2, base64, binary และ hex

นอกจากนี้แล้วเมธอด toString() ก็สามารถระบุค่า Encoding ได้เช่นเดียวกัน ดังตัวอย่าง

var buf = new Buffer('Hello World', 'ascii');

console.log(buf.toString('ascii')); // "Hello World"

ส่วนวิธีการเข้าถึงค่าในบัฟเฟอร์ ก็จะเหมือนเวลาคุณใช้งานอาร์เรย์ ดังตัวอย่าง

```
    var buf = new Buffer('Hello World');
    console.log(buf[10]); // แสดงตัวเลข 100 ออกมา (ค่า ASII คือ d ตัวพิมพ์เล็ก)
    buf[10] = 90; // แก้ไขตัวอักษรที่อินเด็กซ์ 10 ให้มีค่าเป็น 90 (ค่า ASCII คือ Z ตัวพิมพ์ใหญ่)
    console.log(buf.toString()); // แสดงผล "Hello WorlZ"
```

ในตัวอย่างนี้ตัวแปร buf คือบัฟเฟอร์ ที่เก็บค่าสตริงเป็น "Hello World" โดยเราสามารถเข้าถึงตัวอักษรที่อยู่ ในสตริง ด้วยการระบุตำแหน่งอินเด็กซ์ภายในวงเล็บเหลี่ยม (buf[index]) เหมือนเป็นอาร์เรย์ธรรมดาตัวหนึ่ง

อย่างที่บอกในตอนต้น บัฟเฟอร์สามารถจัดการในระดับไบต์ได้ ดังนั้นตอนสร้างบัฟเฟอร์ เราจึงสามารถระบุ ขนาดให้มีหน่วยเป็นไบต์ได้ แต่ค่าเริ่มต้นของสมาชิกในบัฟเฟอร์ มันจะมีค่าแบบสุ่ม (Random) ดังตัวอย่าง

```
    var buf = new Buffer(10);  // สร้างบัฟเฟอร์ขนาด 10 ไบต์
    // ค่าสมาชิกภายในบัฟเฟอร์ จะถูกกำหนดค่าเริ่มต้นเป็นแบบสุ่ม
    console.log(buf);
    // แสดงผลลัพธ์ <Buffer 03 00 00 00 04 00 00 10 fe>
```

ในตัวอย่างถ้าลองใช้ console.log(buf) แส[่]ดงค่าสมาชิกภายในบัฟเฟอร์ออกมา ก็จะเห็นมันเก็บค่าเริ่มต้นเป็น แบบสุ่ม

บัฟเฟอร์มันยังมีเมธอด slice() เอาไว้ตัดแบ่งสตริงให้เล็กลง ดังตัวอย่าง

```
var buffer = new Buffer('Hello World');

var smaller = buffer.slice(6, 11);

console.log(smaller.toString());  // "World"

console.log(smaller === buffer);  // false
```

ในตัวอย่างนี้ประโยค buffer.slice(6, 11); จะตัดแบ่งสตริงตัวเดิม จากอินเด็กซ์ตำแหน่งที่ 6 ไปจนถึงตำแหน่ง ที่ 11 (ตัวสุดท้าย) แล้วได้เป็นบัฟเฟอร์ตัวใหม่ที่เก็บค่าสตริงเป็น "World" นอกจากนี้แล้วบัฟเฟอร์ยังมีเมธอด copy() เอาไว้ก็อปปี้ค่าสตริงจากบัฟเฟอร์ตัวหนึ่ง ไปยังบัฟเฟอร์อีกตัว ดัง ตัวอย่าง

```
var source = new Buffer('Hello World');
var target = new Buffer(6);
var targetStart = 0;
var sourceStart =6;
var sourceEnd = 11;
source.copy(target, targetStart, sourceStart, sourceEnd);
console.log(target.toString());  // "World"
console.log(target === source);  // false
```

ในตัวอย่างนี้จะก็อปปี้ค่าสตริงจากตัวแปร source โดยเริ่มจากอินเด็กซ์ตำแหน่งที่ 6 จนถึง 11 แล้วนำค่าสตริง ที่ได้มาใส่ไว้ในตัวแปร target ตั้งแต่อินเด็กซ์ 0

...สำหรับผลการทำงานของตัวอย่างนี้ จะเหมือนกับการใช้เมธอด slice() ในตัวอย่างก่อนหน้านี้ทุกประการ

หมายเหตุ

สำหรับรายละเอียดของ Buffer มากกว่านี้ สามารถดูเพิ่มเติมได้ที่

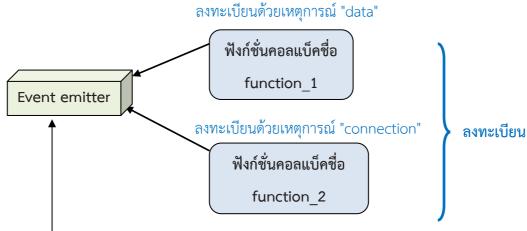
https://nodejs.org/api/buffer.html#buffer_new_buffer_array

แนวคิด EMITTER PATTERN

อย่างที่ท่านทราบ คอลแบ็คใน Node.js จะถูกเรียกเมื่อเกิดเหตุการณ์เกิดขึ้นมา

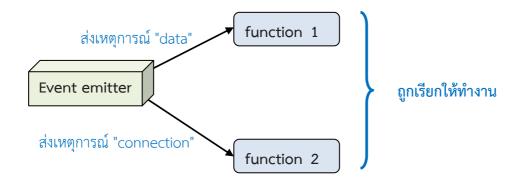
แต่เราก็สามารถสร้างเหตุการณ์ได้ด้วยตัวเอง ด้วยรูปแบบการเขียนโปรแกรมที่เรียกว่า Emitter pattern ซึ่ง มันคล้าย ๆ กับดีไซน์แพทเทิร์น (Design pattern) ที่เรียกว่า "observer pattern"

...เอานะ ถ้าใครไม่รู้จักดีไซน์แพทเทิร์นดังกล่าว เดี่ยวผมจะอธิบายด้วยรูปภาพต่อไปนี้แล้วกัน

จากรูป Event emitter ก็คืออ็อบเจ็กต์ ที่มีคอลแบ็คมาลงทะเบียนได้แก่ function_1 กับ function_2 ซึ่ง พวกมันจะทำหน้าที่เป็น Listener หรือผู้ฟังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ "data" กับ "connection"

...สำหรับเหตุการณ์ "data" กับ "connection" เราสามารถตั้งชื่อเป็นสตริงอะไรก็ได้ แล้วเมื่อเกิดเหตุการณ์ ดังกล่าวขึ้นมา ตัวคอลแบ็คก็จะถูกเรียกให้ทำงาน ดังภาพข้างล่าง

ในภาพเมื่อ Event emitter ส่งเหตุการณ์ "data" กับ "connection" ตัวคอลแบ็คได้แก่ function_1 กับ function 2 ก็จะถูกเรียกให้ทำงานตามลำดับ

เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ดูตัวอย่างโค้ดกันดีกว่า ...มันง่ายมากเลย

โค้ดในตัวอย่างนี้ มันจะแสดงผลลัพธ์เป็น

Listen data

Listen connection

ในโค้ดจะมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- เมธอด eventEmitter.on() คือการลงทะเบียนคอลแบ็ค พร้อมทั้งระบุเหตุการณ์ที่จะรับฟัง
- ส่วน eventEmitter.emit() คือการส่งเหตุการณ์ เพื่อเรียกคอลแบ็ค (ที่ลงทะเบียนไว้) ให้ทำงาน

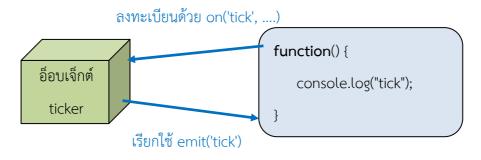
นอกจากนี้แล้ว Event emitter มันยังมีเมธอดอื่นอีก นอกจาก on() กับ emit() ตัวอย่างเช่น

เมธอด	คำอธิบาย
addListener	ใช้งานเหมือนกับเมธอด on
removeEventListener	ลบคอลแบ็คที่ได้ลงทะเบียนไว้
removeAllEventListeners	ลบคอลแบ็คทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้

นอกจากนี้แล้วเราสามารถสร้างคลาสขึ้นมา แล้วสืบทอดมาจาก Event emitter ด้วยเมธอด util.inherits() ดังตัวอย่างโค้ดต่อไปนี้

```
var util = require('util');
var events = require('events');
                              // ประกาศคลาสใน ES6
class Ticker{
                              // ประกาศคอนสตรัคเตอร์ใน ES6
       constructor(){
               let handler = () => this.emit('tick'); // ฟังก์ชั่นลูกศรที่ชื่อ handler
               // เมื่ออ็อบเจ็กต์ถูกสร้างขึ้นมาจากคลาส Ticker
               // ก็จะทำงานแบบอะซิงโครนัส ด้วยการดีเลย์เรียกฟังก์ชั่น handler ทุก ๆ 1 วินาที
               setInterval(handler, 1000); // 1000 milliseconds
       }
}
// คลาส Ticker สืบทอดมาจาก events.EventEmitter
util.inherits(Ticker, events.EventEmitter);
let ticker = new Ticker(); // สร้างอ็อบเจ็กต์ด้วยโอเปอเรเตอร์ new
ticker.on('tick', function() { // ลงทะเบียนคอลแบ็คด้วยเหตุการณ์ 'tick'
       console.log("tick tock");
});
```

ในตัวอย่างนี้ผมเขียนโค้ดด้วย ES6 (เขียน ES5 แบบเดิมก็ได้ แต่ยุ่งยากมาก) ซึ่งการทำงานก็จะได้ตามภาพ

ในภาพก่อนหน้านี้ จะมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- อ็อบเจ็กต์ ticker ถูกสร้างมาจากคลาส Ticker ซึ่งสืบทอดมาจาก events.EventEmitter อีกที
- ส่วน ticker ก็ได้ลงทะเบียนคอลแบ็ค เพื่อรับฟังเหตุการณ์เป็น "tick"
- เมื่อ ticker ถูกสร้างขึ้นมา ตัว constructor ของคลาส Ticker ก็จะทำงานทันที ด้วยการดีเลย์ หรือ นอนหลับไปพักใหญ่ แล้วตื่นขึ้นมาเรียกใช้ this.emit('tick') ทุก ๆ 1 วินาที

เนื่องจากโค้ดนี้ผมใช้ ES6 จึงต้องพิมพ์คำสั่งเป็น "node --use-strict example.js" ซึ่งผลลัพธ์จะแสดงคำว่า "tick tock" ทุก ๆ 1 วินาที ดังนี้

หมายเหตุ

สำหรับรายละเอียดของ Event Emitter มากกว่า ดูเพิ่มเติมได้ที่

https://nodejs.org/api/events.html

บทที่ 4 เว็บแอพพลิเคชั่นง่าย ๆ

ในบทนี้ ผมจะพาคุณท่องเที่ยวทัวร์ ไปดูวิธีสร้างเว็บแอพพลิเคชั่นเบื้องต้นด้วย Node.js โดยจะอธิบายเป็นแนว เวิร์คซ็อปง่ายง้าย ...เพราะถ้าไม่พาคุณมาดูวิธีสร้างเว็บแอพด้วย Node.js ก็เหมือนเวลาคุณไปเยือนถิ่นอีสาน ไม่กินส้มต่ำก็แปลก (เกี่ยวกันป่ะ)

เตรียมโปรเจคให้พร้อมก่อน

ผมจะสร้างโฟลเดอร์ webapp เอาไว้เป็นที่อยู่ของโปรเจค และ cd เข้าไปในไดเรคเทอรี่ดังกล่าว ด้วยคำสั่ง

```
C:\mkdir webapp
C:\cd webapp
```

ให้พิมพ์คำสั่ง npm ดังต่อไปนี้

```
npm init -y
```

คำสั่งนี้จะสร้างไฟล์ "package.json" ซึ่งจะใช้อธิบายโปรเจคของเรา (metadata) เช่น โปรเจคชื่ออะไร เวอร์ ชั่นอะไร มีแพ็กเก็จอะไรติดตั้งลงบ้าง เป็นต้น ไฟล์นี้จะถูกสร้างขึ้นมา แล้วอยู่ในโฟลเดอร์ webapp ดังรูป

```
C:\webapp\npm init -y
Wrote to C:\webapp\package.json:

{
  "name": "webapp",
  "version": "1.0.0",
  "description": "",
  "main": "index.js",
  "scripts": {
    "test": "echo \"Error: no test specified\" && exit 1"
  },
  "ke ywords": [],
  "author": "",
  "license": "ISC"
}
```

หมายเหตุ จริง ๆ แล้ว เราสามารถตัดขั้นตอนการสร้าง package.json ไปเลยก็ได้ สามารถข้ามไปยังหัวข้อ ถัดไปก็ยังได้ แต่ที่ผมแนะนำให้สร้างไว้ ก็เพื่อใช้บริหารจัดการโปรเจคในอนาคตได้ง่ายขึ้น (ลองอ่านหนังสือที่ ผมเขียนนะครับ "วิธีติดตั้ง Node.js และ npm เบื้องต้น")

ดาวน์โหลดและติดตั้ง Express

ขั้นตอนต่อไปนี้สำคัญมาก ผมจะต้องดาวน์โหลดและติดตั้งแพ็กเก็จ Express เข้ามาเก็บไว้ในโฟลเดอร์

webapp โดยจะให้พิมพ์คำสั่งดังต่อไปนี้

แฟล็ก -- save มันจะอัพเดตไฟล์ package.json ไปด้วยในตัว

C:\webapp>npm install express --save

ซึ่งถ้าผมแอบเข้าไปเปิดไฟล์ package.json ขึ้นมาดู ก็จะเห็นว่ามีหน้าตาเปลี่ยนแปลงไป ดังตัวอย่าง

```
님 package.json 🔣
          "name": "webapp",
          "version": "1.0.0";
  3
          "description": "",
          "main": "index.js",
          "scripts": {
            "test": "echo \"Error: no test specified\" && exit 1"
  8
  9
          "keywords": [],
                                                  มีชื่อแพ็จเก็จ express
          "author": ""
 10
          "license": "ISC",
 11
                                             พร้อมทั้งเลขเวอร์ชั่นที่เพิ่มเข้ามา
 12
         "dependencies": {
            "express": "^4.13.3"
 13
 14
 15
```

คราวนี้ผมจะลองสำรวจดูโฟลเดอร์ ซึ่งควรจะเห็นโครงสร้างดังนี้

```
C:\webapp
|-- node_modules\... มันจะเก็บอยู่ในโฟลเดอร์นี้
|-- package.json
```

คิดว่าเมื่อถึงตอนนี้ คุณอาจสงสัยว่า Express มันคืออะไร ...มันใช่ *อเมริกัน เอ็กซ์เพรส* หรือไม่หนอ? และมัน ทำหน้าที่อะไร?

คำตอบ Express มันเป็นเฟรมเวิร์ค (Framework) เอาไว้สร้างเว็บแอพพลิเคชั่นบน Node.js

อีกอย่าง ...ตอนที่ผมเขียนหนังสือ Express เวอร์ชั่น 5 กำลังจะออกมา (ยังเป็นเวอร์ชั่น alpha) แต่ในตอนนี้ จะใช้ Express 4 ไปพลาง ๆ ก่อนแล้วกัน ซึ่งในอนาคตผมอาจมาปรับปรุงเนื้อหาตามภายหลังได้นะครับ

มาเขียนไฟล์จาวาสคริปต์ เพื่อสร้างเว็บแอพกันเถอะ

ผมจะโหลดมอดูลที่ชื่อ "express" เข้ามา ด้วยประโยคคำสั่งดังตัวอย่าง

```
var express = require('express');
var app = express();
```

เราสามารถใช้ออบเจ็กต์ app มารับรีเควสต์ (Request) จากเว็บบราวเซอร์เป็นแบบ GET ด้วยโค้ดดังตัวอย่าง

```
app.get('/', function(req, res) {
    res.send('<h1>Hello world </h1>'); // ส่งเรสปอนส์ (Response) ตอบกลับออกไป
});
```

ในตัวอย่างจะเห็นว่า เมธอด app.get() จะรับค่าอากิวเมนต์ตัวแรกคือ path (URL) ส่วนตัวที่สองจะเป็นคอล แบ็ค ซึ่งมีพารามิเตอร์ 2 ตัว ได้แก่

- ตัวแปร reg จะรับค่าเป็นอ็อบเจ็กต์ (ตัวแทนรีเควสต์)
- ตัวแปร res จะรับค่าเป็นอ็อบเจ็กต์ ซึ่งมีเมธอด send() เอาไว้ส่งเรสปอนส์ตอบกลับไปยังหน้าเว็บ บราวเซอร์ที่เรียกเข้ามา
- จริง ๆ แล้วคอลแบ็คดังกล่าว มันยังมีพารามิเตอร์ตัวสาม ซึ่งรับค่าเข้ามาเป็นฟังก์ชั่นคอลแบ็คอีกที่ เพื่อเรียกต่อไปยัง middleware ตัวถัดไปให้ทำงาน (เดี่ยวจะได้เห็นในบทถัด ๆ ไป)

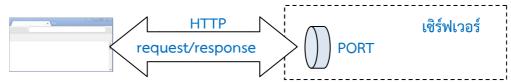
***นอกจากนี้แล้ว app ยังมีเมธอดอื่นอีก ตัวอย่างเช่น app.post(), app.put() และอื่น ๆ อีก ...ซึ่งชื่อเมธอด จะตรงกับชื่อ METHOD ของโปรโตคอล HTTP อีกด้วยนะครับ

ขอเพิ่มเติมสักเล็กน้อย สำหรับอ็อบเจ็กต์ res ในตัวอย่างเดิม มันยังมีเมธอดที่น่าสนใจดังนี้

เมธอด	หน้าที่	
res.download()	ให้ไคลเอนต์ดาวน์โหลดไฟล์ไปใช้งาน	
res.end()	สิ้นสุดการส่งเรสปอนส์	
res.json()	ส่งเรสปอนส์เป็นแบบ JSON	
res.jsonp()	ส่งเรสปอนส์เป็นแบบ JSONP	
res.redirect()	เปลี่ยนทิศทางรีเควสต์ที่ติดต่อเข้ามา	
res.render()	สั่งให้เทมเพลต (temple engine) แสดงผลบนหน้าเว็บ (จะเห็นการใช้งานในบทถัดไป)	

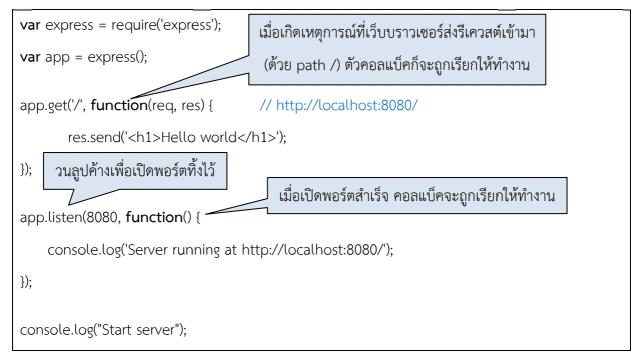
เมธอด	หน้าที่
res.send()	ส่งเรสปอนส์
res.sendFile()	ส่งเรสปอนส์เป็นไฟล์ในรูปแบบ octet stream
res.sendStatus()	ส่งรหัสของเรสปอนส์ (Response Code) พร้อมทั้งสตริงอธิบายตัวบอดี้ของเรสปอนส์

ต่อมาเราจะให้อ็อบเจ็กต์ app เปิดพอร์ต (port) เพื่อให้เว็บบราวเซอร์สามารถติดต่อเข้ามาได้ ดังตัวอย่าง

app.listen(8080, function() { console.log('Server running at http://localhost:8080/'); });

โค้ดในตัวอย่างนี้เมธอด listen() จะเปิดพอร์ต 8080 (เป็นอะไรก็ได้) ค้างทิ้งไว้ (วนลูปการทำงานค้างไว้) ...ถ้า พูดอีกนัยหนึ่ง โค้ดชุดนี้ทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ และถ้าเปิดพอร์ตสำเร็จละก็ ตัวคอลแบ็คของเมธอด ก็จะ ทำงานทันที ด้วยการแสดงข้อความออกทางหน้าคอนโซลเป็น 'Server running at http://localhost:8080/' จากตัวอย่างที่ยกมาทั้งหมด ผมจะนำมาเขียนใส่ไว้ในไฟล์ชื่อ "app.js" ซึ่งโค้ดจะสั้นมาก ๆ ดังตัวอย่าง

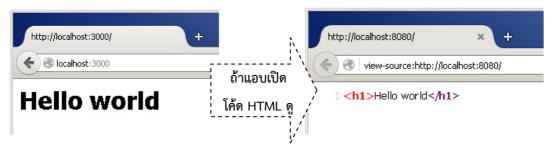
ในตัวอย่างนี้จะมีโครงสร้างโฟลเดอร์ของโปรเจค ในหน้าถัดไป

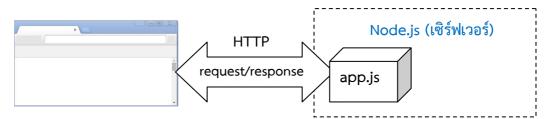
และเมื่อรันคำสั่ง "node app.js" บนคอมมานไลน์ ก็จะแสดงผลลัพธ์ดังนี้

หลังจากนั้นจะให้เปิดเว็บบราวเซอร์ขึ้นมา แล้วก็ให้กรอก URL เป็น http://localhost:8080/ ซึ่งจะเห็น หน้าจอ มันแสดงข้อความเป็น "Hello world" ดังภาพ

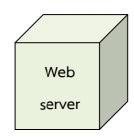

จากตัวอย่างที่ผมทำให้ดู จะเห็นว่าแค่เขียน app.js **ไม่กี่บรรทัด** คุณก็ได้เว็บแอพลิคชั่นง่าย ๆ แล้วครับ

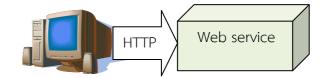
สำหรับตัวอย่างนี้ ยังไม่มีลูกเล่นอะไรที่ซับซ้อน แต่อย่างน้อยคุณคงจะเห็นว่า แค่เราพิมพ์คำสั่งบนคอมมานไลน์ เพื่อรันไฟล์จาวาสคริปต์ขนาดเพียงไม่กี่ไบต์ มันก็ทำงานเป็นเซิร์ฟเวอร์ได้แล้ว

แต่ถ้าคุณใช้บางภาษาสคริปต์เช่น PHP, ASP หรือ JSP เป็นต้น ก็จะต้องติด ติดตั้งซอฟต์แวร์ที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web server) ขึ้นมาก่อน ถึงจะรันสคริปต์ ได้ แต่ Node.js ไม่ต้องทำ เพราะมันเบาวิว หรือ lightweight กว่านั้นเองครับ

ขอแทรกด้วย RESTful

ในหัวข้อนี้ผมจะพาทำเว็บเซอร์วิส (Web Service) ...ซึ่งชื่อ ของมันขึ้นต้นด้วยเว็บก็จริง แต่มันไม่ใช่เว็บไซต์นะ

คำว่าเว็บเซอร์วิสในมุมผู้เขียน มันคือเซอร์วิสฝั่งเซิร์ฟเวอร์ที่ให้**บริการ**อะไรสักอย่าง โดยที่ไคลเอนต์เวลาติดต่อ กับฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ทั้งคู่จะไม่แคร์ว่าอยู่บนฮาร์ดแวร์ หรือ OS อะไร (ไม่สนใจแพลทฟอร์ม) และไม่สนใจว่าทั้งสอง ฝั่งใช้ภาษาโปรแกรมอะไรในการคุยกัน แต่ทั้งนี้เวลาไคลเอนต์ขอใช้บริการจากเซอร์วิส ข้อมูลจะต้องวิ่งอยู่บนโปรโตคอลของเว็บไซต์คือ HTML ...ด้วยเหตุนี้เขาถึงเรียกมันว่า เว็บเซอร์วิส

ถึงอย่างไรก็ตามฝั่งเซิร์ฟเวอร์ผู้ให้บริการ กับฝั่งไคลเอนต์ จะต้องตกลงกันก่อนว่า จะให้คุยกันด้วยรูปแบบไหน (วิ่งอยู่บน HTML นั่นแหละ) ซึ่งในปัจจุบันจะนิยมใช้เป็น SOAP หรือ RESTful (เรียกสั้น ๆ ว่า REST)

แต่ในบทนี้จะกล่าวถึงเว็บเซอร์วิสแบบ REST อย่างเดียว ซึ่งสามารถส่งข้อมูลได้เป็น ข้อความ, JSON และ XML ...และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ก็จะให้ดูตัวอย่างในหัวข้อถัดไปแล้วกันนะ

เตรียมไฟล์ JSON ตัวอย่าง

```
{"Font":[

{"color":"red", "lang":"thai"},

{"color":"blue", "lang":"eng"}

]}
```

ผมจะบันทึกไฟล์นี้อยู่ในโปรเจคเดิมเป็นชื่อ "font.json"

```
C:\webapp
|-- node_modules\...
|-- package.json
|-- app.js
|-- font.json
```

แก้ไขไฟล์ app.js

ในตัวอย่างนี้ ผมได้นำไฟล์ app.js ของตัวอย่างเดิม มาแก้ไขเสียใหม่ดังนี้

```
var express = require('express');
var app = express();
var fs = require("fs");
app.get('/listFont', function(req, res) {
                                                // http://ipaddress:8081/listFont
        fs.readFile( __dirname + "/" + "font.json", function (err, data) {
                                                      ตัวแปร dirname จะมีขีดล่างสองอันวางติดกัน
                                                   ซึ่งจะแทนที่ด้วยชื่อไดเรคเทอรี่ ซึ่งไฟล์ app.js มันอาศัยอยู่
                if(err){
                        console.error('Error read a file:', err.stack);
                                                         อ่านเนื้อหาในไฟล์ font.json
                 res.end( data );
                                                แล้วส่ง data (Buffer) กลับออกไปหาไคลเอนต์
       }); // สิ้นสุดคอลแบ็ค
                เปลี่ยนพอร์ตจาก 8080 เป็น 8081 (ตั้งเป็นอะไรก็ได้)
});
app.listen(8081, function() {
    console.log('Server running at http://localhost:8081/');
});
console.log("Start server");
```

เมื่อนำไฟล์ app.js มารันจะได้ผลลัพธ์ดังนี้

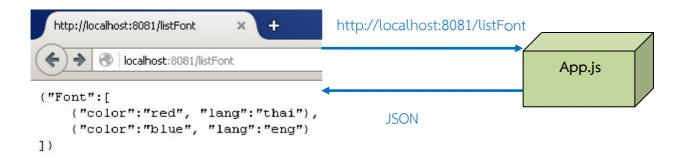
C:\code\webapp>node app.js

Start server

Server running at http://localhost:8081/

เมื่อไคลเอนต์ติดต่อเข้ามาด้วยโปรโตคอล http (แบบ GET) เป็น http://localhost:8081/listFont ...ฝั่ง เซิร์ฟเวอร์ก็จะตอบกลับออกไป ด้วยข้อมูล JSON (อ่านมาจากไฟล์ font.json)

...โดยเราสามารถทดสอบการทำงานอย่างง่าย ๆ ด้วยการเปิดหน้าเว็บขึ้นมา แล้วกรอก URL ก็จะเห็นข้อความ จากไฟล์ font.json แสดงโชว์ออกมาดังภาพ

มีเรื่องที่ผมต้องเมาส์มอยนิดหนึ่ง

- สำหรับใครที่ยังไม่รู้จัก REST ...เราไม่จำเป็นต้องใช้เว็บบราวเซอร์ส่งรีเควสต์ แต่สามารถเขียน โปรแกรมทำตัวเป็นไคลเอนต์ขึ้นมา แล้วส่งรีเควสต์ไปขอใช้บริการจากเซิร์ฟเวอร์ก็ได้
- สำหรับ REST ในตัวอย่างนี้จะใช้ METHOD เป็น GET แต่จริง ๆ แล้วยังสามารถใช้เป็น PUT, DELETE, POST ได้อีกด้วย
- ในตัวอย่างนี้ใช้ REST กับมอดูล Express ...แต่จริง ๆ แล้ว ยังมีมอดูลทางเลือกอื่นที่ใช้แทนได้

สำหรับเรื่องเว็บเซอร์วิสแบบ REST ผมก็จะแสดงง่าย ๆ ผ่านการใช้ Express ให้เห็นเป็นไอเดียเท่านี้ก่อนครับ

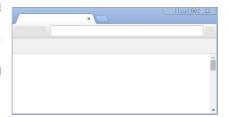
หมายเหตุ

สำหรับรายละเอียดของ express มากกว่านี้ ถ้าสนใจก็อ่านเพิ่มเติมได้ที่

http://expressis.com/en/4x/api.html

สร้างเว็บแอพลิเคชั่นแบบเร่งด่วน

บทก่อนหน้าผมได้แนะนำ Express แต่ผมจะให้คุณลืมมันไปก่อน เพราะวิธีนั้นมันลูกทุ่งเกินไป๋ จึงแนะนำให้ใช้มอดูล expressgenerator ซึ่งมีเจ้าของเดียวกันกับเย็นเตร็กซ์ กับโทนาฟ (ตึ่ง ๆ โป๊ะ) ...ล้อเล่นนะครับ เจ้าของเดียวกับ express ซึ่งมันสร้างเว็บได้ง่ายกว่า

สำหรับวิธีนี้ ผมก็ดัดแปลงมาจากลิงค์นี้แหละ http://expressis.com/en/starter/generator.html และคุณไม่ต้อง คิดมาก ทำตามขั้นตอนต่อไปนี้เลย ...ซึ่งมันจะสร้างเว็บได้รวดเร็ว สมกับที่มันชื่อ express ที่แปลว่า "เร่งด่วน" แต่ทว่าเราต้องพิมพ์คำสั่งเยอะหน่อย แฮ ๆ ๆ

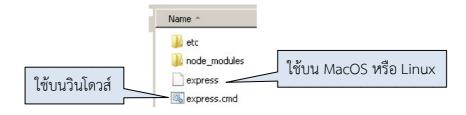
ขั้นตอนที่ 1

ติดตั้งมอดูล express-generator ด้วยคำสั่งต่อไปนี้

ก่อนจะไปขั้นตอนถัดไป ก็อยากให้คุณลองเปิดไดเรคทอรี่ดังต่อไปนี้

- ในวินโดวส์ก็ให้ไปที่ "C:\Users\username\AppData\Roaming\npm" (เมื่อ username คือชื่อโฟลเดอร์ของผู้ใช้งานบนเครื่อง)
- แต่ถ้าเป็น MacOS หรือ Linux ก็ให้ไปที่ "/usr/local/share/npm"

จากภาพที่เห็นจะเป็นไฟล์ express (ใช้บน MacOS หรือ Linux) กับ express.cmd (ใช้บนวินโดวส์) ซึ่งจะอยู่ ในไดเรคทอรี่ดังที่กล่าวมา โดยมันจะใช้เป็นตัวรันคำสั่ง "express" ที่จะได้เห็นในขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 2

จะให้พิมพ์คำสั่งแบบนี้ครับ

express myapp ชื่อ**โปรเจค**เรา จะสร้างเป็นชื่ออะไรก็ได้

ซึ่งคำสั่งนี้จะสร้างโฟลเดอร์ myapp โดยดูผลการทำงาน จากหน้าจอข้างล่างเลยครับ

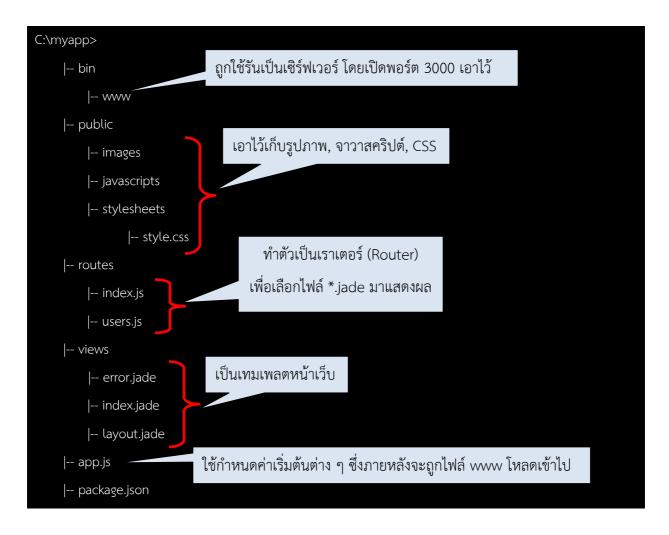
ขั้นตอนที่ 3

จะให้ cd เข้าไปในโฟลเดอร์ myapp ที่ถูกสร้างขึ้นมา (ในขั้นตอนที่ 2)

```
C:\>cd myapp

C:\myapp>
```

ซึ่งมันจะมีโครงสร้างโปรเจคดังต่อไปนี้

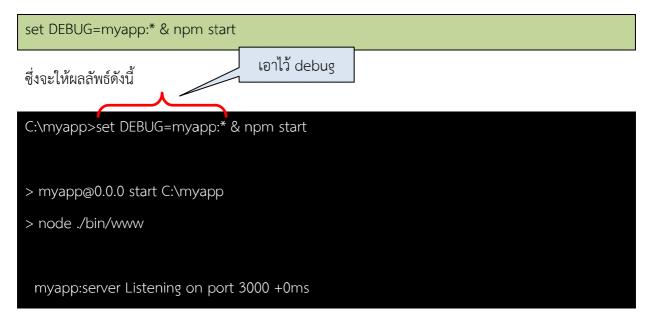
ไฟล์ที่เห็นทั้งหมด เดี่ยวจะอธิบายภายหลังนะครับ ...แต่จะให้ลองเปิดดูไฟล์ package.json ขึ้นมาก่อน ซึ่งจะ เห็นชื่อ dependencies ต่าง ๆ แต่ทว่ามันยังไม่ถูกดาวน์โหลดมาติดตั้งให้นะครับ

ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องติดตั้งด้วยมือตนเอง ด้วยคำสั่งข้างล่าง (เสียเวลารอนานหน่อย)

C:\myapp>npm install

ขั้นตอนที่ 4

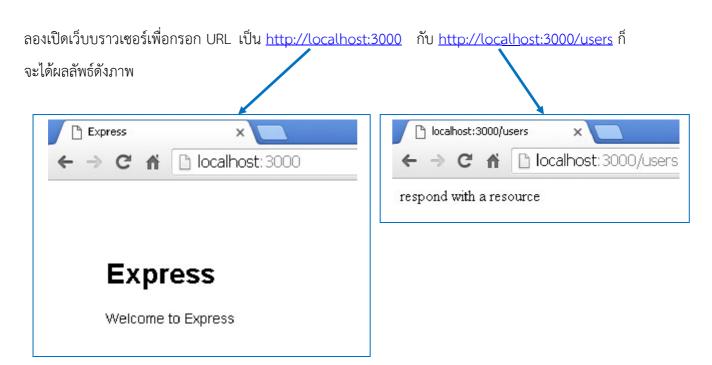
ขั้นตอนนี้จะเป็นการรันไฟล์ "www" หรือสั่งให้เว็บแอพลิเคชั่นทำงาน ก็ให้ใช้คำสั่ง

แต่ถ้าคุณใช้งานบน MacOS หรือ Linux ก็ให้ใช้คำสั่งเหล่านี้แทน

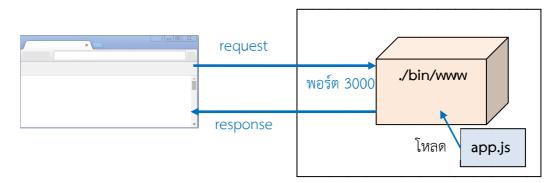
\$ DEBUG=myapp:* npm start

ขั้นตอนที่ 5

ดูการทำงานของโปรเจค

ในหัวข้อนี้ ผมจะพามาดูการทำงานของโปรเจค myapp กันดีกว่า แต่ผมจะอธิบายด้วยรูปภาพแล้วกันนะ

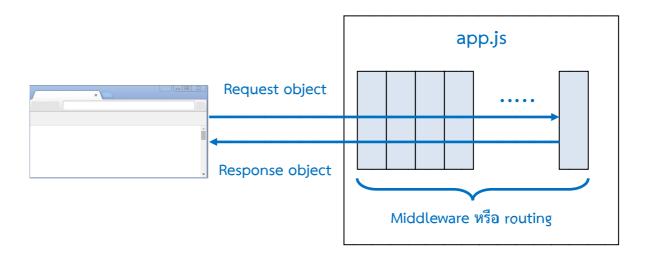

สำหรับไฟล์ ./bin/www มันจะทำงานเป็นเซิร์ฟเวอร์ (เปิดพอร์ต 3000) ซึ่งเบื้องหลังมันจะโหลดมอดูล app.js เข้ามาอีก

***ในไฟล์ package.json ถ้าเราไปเปิดดู มันจะสั่งรันโปรเจคด้วยคำสั่งดังต่อไปนี้

สำหรับไฟล์ app.js มันเป็นมอดูลตัวหนึ่ง ที่ใช้กำหนดค่าต่าง ๆ ให้กับเว็บแอพลิเคชั่น ตามภาพตัวอย่างข้างล่าง

ต้องอธิบายอย่างนี้นะครับ ... Express มันเป็นเว็บเฟรมเวิร์ค ซึ่งทำหน้าที่หลัก 2 อย่างคือ routing กับ middleware และผมจะอธิบายภาพในหน้าที่แล้ว ในแง่ของการโค้ดดิ่งดังนี้

- Middleware มันคือกล่องสีฟ้าในรูป ที่นำมาวางต่อกันเรื่อย ๆ เพื่อจัดการ Request object กับ
 Response object
- ส่วน Routing ก็คือ middleware นั้นแหละ ...แต่จะทำงานเฉพาะอย่างคือ "เลือกเส้นทาง" หมายความว่า มันจะเป็นตัวเลือกว่า ถ้ารีเควสต์ URL เข้ามาเป็นอะไร ก็จะเลือกหน้าเว็บไปแสดงผล บนเว็บบราวเซอร์ (เดี่ยวจะได้เห็นตัวอย่างในหัวข้อถัด ๆ ไป ...รอซักครู่)

สำหรับการกำหนด middleware ก็จะมีรูปแบบการเขียนโด้ดดังนี้

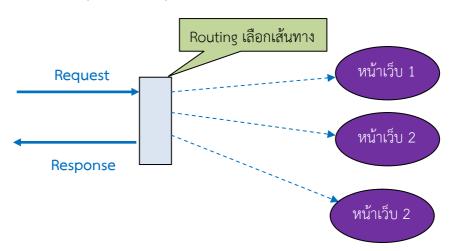
app.use(middleware 1);

middleware_1 มันคือคอลแบ็ค ซึ่งทำหน้าที่เป็น middleware

ส่วนการกำหนด routing ก็จะมีรูปแบบการเขียนโค้ดดังนี้

app.use("urlPath", middleware 2);

- โดยที่ middleware_2 มันคือคอลแบ็ค ซึ่งทำหน้าที่เป็น routing
- ส่วน "urlPath" ก็คือรีเควสต์ (พาธของ URL) ที่วิ่งเข้ามา

ถ้าเราเปิดไฟล์ app.js ขึ้นมาดู ...คุณก็จะเห็นโค้ดตามภาพหน้าถัดไป

```
🔚 app.js 🔀
 17
        // uncomment after placing your favicon in /public
                                                                                 Middleware
 18
        //app.use(favicon(path.join(__dirname, 'public', 'favicon.ico')));
        app.use(logger('dev'));
 19
        app.use(bodyParser.json());
 20
        app.use(bodyParser.urlencoded({ extended: false }));
 21
 22
        app.use(cookieParser());
       app.use(express.static(path.join(__dirname, 'public')));
 23
 25
        app.use('/', routes);
                                                                 Middleware ที่เป็น Routing
       app.use('/users', users);
 26
 27
       // catch 404 and forward to error handler
 28
 29
     app.use(function(req, res, next) {
         var err = new Error('Not Found');
 30
 31
         err.status = 404;
 32
         next(err);
      L3);
 33
 34
 35
       // error handlers
 37
      // development error handler
 38
       // will print stacktrace
 39
     Fif (app.get('env') == 'development') {
     app.use(function(err, req, res, next) {
 40
                                                                    Middleware
 41
           res.status(err.status || 500);
 42
           res.render('error', {
                                                                    ที่จัดการ error
 43
            message: err.message,
             error: err
 44
 45
           307
 46
         300
 47
 49
       // production error handler
 50
       // no stacktraces leaked to user
     app.use(function(err, req, res, next) {
        res.status(err.status || 500);
 53
        res.render('error', {
 54
           message: err.message,
 55
            error: {}
 56
         1);
```

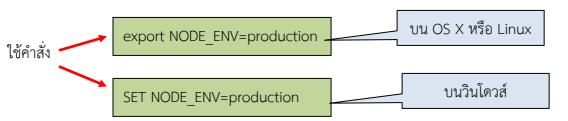
จากภาพที่ตีกรอบจุดไข่ปลาสีแดง หมายเลข 1,2,3,4,5 มันคือ middleware ที่มีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- หมายเลข 1 คือ middleware ที่ถูกติดตั้งมาให้เป็นค่าดีฟอลต์ของ Express (ขอไม่ลงรายละเอียด)
- หมายเลข 2 คือ middleware ที่ทำตัวเป็น Routing
- หมายเลข 3 คือ middleware เอาไว้จัดการ error เมื่อหาไฟล์ html มันพบ (สถานะ error เป็น
 404)
- หมายเลข 4 คือ middleware เอาไว้จัดการ error ที่มีสถานะเป็น 500
- หมายเลข 5 คือ middleware เอาไว้จัดการ error ที่มีสถานะเป็น 500

แต่ทั้งนี้เราต้องเลือกว่า จะให้ middleware หมายเลข 4 หรือ 5 ตัวไหนมันทำงาน เพราะว่า

- Middleware หมายเลข 4 จะใช้งานในโหมด development
- Middleware หมายเลข 5 จะใช้งานในโหมด production

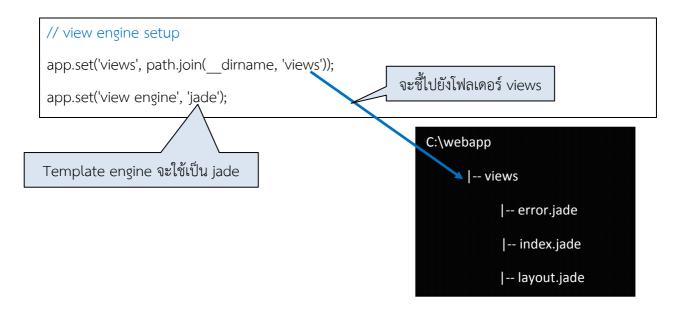
การใช้งานแบบ production ก็คือการกำหนดค่าในตัวแปร NODE ENV ซึ่งต้องทำก่อนรันโปรเจค ดังนี้

***แต่ถ้าเราไม่ได้กำหนดค่าอะไรไว้เลย ก็จะหมายถึง development โดยดีฟอลต์

Template engine

การใช้งาน Express เราสามารถกำหนด template engine ...ซึ่งมันเป็นกลไก เอาไว้ใช้แสดงผลบนหน้าเว็บ บราวเซอร์ และในไฟล์ app.js ก็จะเห็นโค้ด 2 บรรทัด ดังนี้

ในตัวอย่างนี้จะใช้ template engine เป็น Jade ซึ่งจะใช้ไฟล์นามสกุล *.jade เป็นตัวแสดงผล สำหรับไฟล์ *.jade ภายหลังจะถูก render หรือแปลงร่างกลายเป็น HTML บนเว็บบราวเซอร์อีกที
และเมื่อดูโค้ดใน app.js ก็จะมีการกำหนดค่า routing เป็นดังนี้

มอดูล routes กับ users มันจะโหลดมาจากไฟล์ ./routes/index.js และ ./routes/users.js และถูกนำไป กำหนดให้เป็น routing ในเมธอด app.use() ...โดยระบุพาธเป็น / กับ /users ตามลำดับ

โดยที่ไฟล์ index.js จะเป็นตัวเลือกเส้นทาง เพื่อ render ไฟล์ index.jade ให้แสดงผลบนหน้าเว็บบราวเซอร์

```
index.js X

var express = require('express');
var router = express.Router();

/* GET home page. */
frouter.get('/', function(req, res, next) {
    res.render('index', { title: 'Express' });
});
index.jade
module.exports = router;

advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.advaoaula.adva
```

ส่วนไฟล์ users.js จะส่งข้อความกลับไปหาเว็บบราวเซอร์โดยตรง เป็น 'respond with a resource'

```
users.is X

var express = require('express')
var router = express.Router();

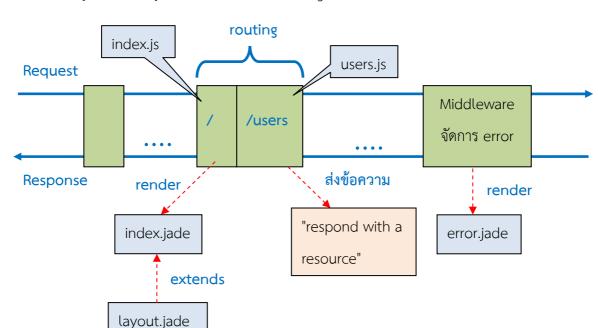
/* GET users listing. */
router.get('/', function(req, res, next) {
   res.send('respond with a resource');
});

module.exports = router;

advãouland router ออกไป

advãouland router rou
```

แต่ถ้าเกิด error ขึ้นมา ก็จะมีตัว Middleware มา render ไฟล์ error.jade (ให้ดูโค้ด app.js อีกทีนะครับ)

สำหรับ index.js กับ users.js เวลากำหนดให้เป็น routing นั้น ...ผมจะอธิบายด้วยภาพข้างล่างแล้วกัน

จากรูป สามารถอธิบายได้โดยย่อดังนี้

- ถ้ารีเควสต์เข้ามาเป็น URL http://ipaddress:3000 ก็จะใช้ index.jade เป็นตัวแสดงผลหน้าเว็บ
- แต่ถ้าเป็น http://ipaddress:3000/users ก็จะส่งข้อความ "respond with a resource" กลับไป
- แต่ถ้าเกิด error ขึ้นมา ก็จะใช้ error.jade เป็นตัวแสดงผลหน้าเว็บ

จะขอย้อนกลับไปที่โค้ดในไฟล์ index.js กับ users.js มันจะเรียกใช้อ็อบเจ็กต์เราเตอร์ (Router) ดังนี้

```
var router = express.Router(); // เป็นอ็อบเจ็กต์เราเตอร์
....
router.get('path', function(req, res, next) {
    /*... โค้ดเรา ...*/
});
```

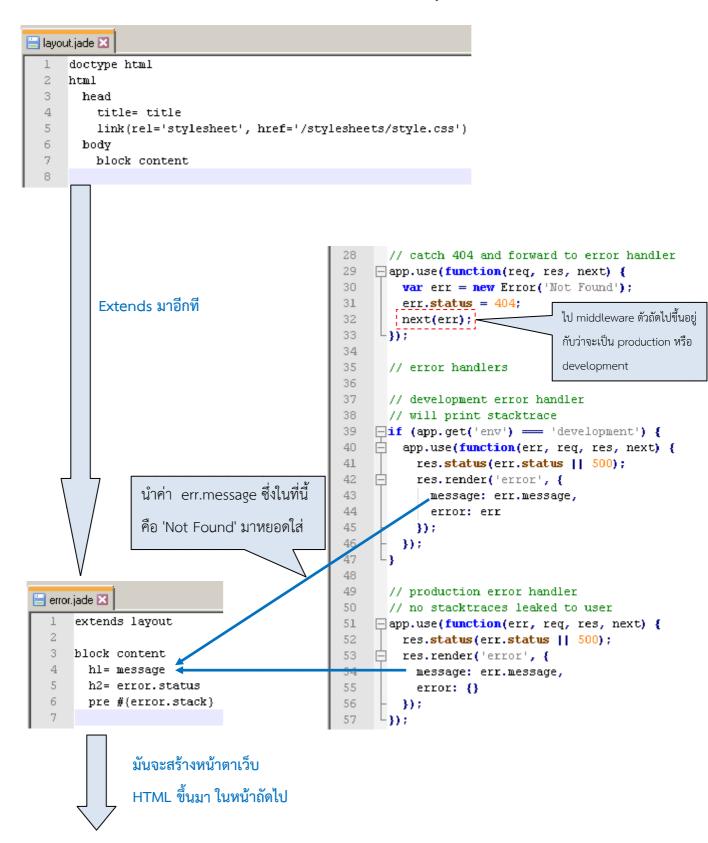
ในตัวอย่างนี้ router นอกจากจะมีเมธอด get แล้ว ...มันยังมีเมธอด post, delete และอื่น ๆ ตามชื่อ METHOD ของโปรโตคอล HTTP อีกด้วย

เมื่อผมเปิดไฟล์ layout.jade กับ index.jade ขึ้นมาดู ก็จะเห็นว่าทั้ง 2 ไฟล์มีความสัมพันธ์กันดังนี้

```
🔚 layout.jade 🔀
       doctype html
       html
         head
   4
            title= title
   5
           link(rel='stylesheet', href='/stylesheets/style.css')
   6
           block content
   8
                     Extends หรือสืบทอดไฟล์มาจาก layout.jdade อีก
                                             🔚 index. js 🔣
                                               1
                                                     var express = require('express');
                                                     var router = express.Router();
 🔚 index.jade 🔣
                                               3
       extends layout
                                                     /* GET home page. */
                                               4
                                               5
                                                   mater.get('/', function(req, res, next) {
       block content
                                               6
                                                        res.render('index', { title: 'Express' })
   4
         hl= title
   5
         p Welcome to #{title}
                                               8
                                                                                   นำค่า title ซึ่งในที่นี้คือ
                                               9
                                                     module.exports = router;
                                              10
        มันจะสร้างหน้าตาเว็บ
                                                                                  'Express' ไปใส่ไว้ในไฟล์
       HTML ขึ้นมาดังนี้
                                                                                        index.jade
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
       <title>Express</title>
       <link rel="stylesheet" href="/stylesheets/style.css">
</head>
<body>
       <h1>Express</h1>
       Welcome to Express
</body>
</html>
```

ผมคิดว่า ถ้าใครเคยเขียน PHP, ASP และ JSP มาก่อน มันจะเหมือนเขียนสคริปต์แทรกเข้าไปในไฟล์ HTML แต่บังเอิญ Jade ...มันดันสร้างไวยากรณ์ขึ้นมาใหม่ โดยปราศจากแท็ก HTML ให้เกะกะนะครับ

ถ้าสมมติเรากรอก URL ผิดเป็น http://localhost:3000/ที่ใดมีบั๊ก-ที่ไหนมีทุกข์ ตัวไฟล์ error.jade ก็จะทำ หน้าที่แสดงผลแทน ...เนื่องจากหาหน้าเว็บไม่พบ (error 400) ซึ่งไฟล์ error.jade ก็จะมีการทำงานตามภาพ

Jade มันก็ยังมีคำสั่งต่าง ๆ มากมาย เช่น if else และคำสั่งอื่น ๆ ไม่ต่างอะไรกับภาษาสคริปต์ทั่ว ๆ ไป ดัง ตัวอย่าง

```
doctype html
                                                   <!DOCTYPE html>
                               หน้าตาเว็บ HTML
html(lang="en")
                                                   <html lang="en">
  head
                                                     khead>
                                                       <title>Jade</title>
    title= pageTitle
                                                       <script type="text/javascript">
    script(type='text/javascript').
                                                         if (foo) {
      if (foo) {
                                                           bar(1 + 5)
         bar(1 + 5)
                                                       </script>
  body
                                                     </head>
    h1 Jade - node template engine
                                                     <body>
    #container.col
                                                       <h1>Jade - node template engine</h1>
      if youAreUsingJade
                                                       <div id="container" class="col">
        p You are amazing
                                                         You are amazing
      else
                                                         >
        p Get on it!
                                                           Jade is a terse and simple
      p.
                                                           templating language with a
        Jade is a terse and simple
                                                           strong focus on performance
                                                          and powerful features.
        templating language with a
                                                         strong focus on performance
                                                       </div>
        and powerful features.
                                                     </body>
                                                   </html>
```

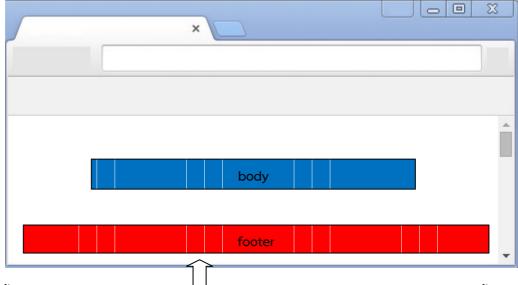
หมายเหตุ โค้ดที่เห็นนี้นำมาจากเว็บไซต์หลักของเขา http://jade-lang.com/ ลองศึกษาเพิ่มเติมได้ครับ

เทมเพลตหน้าเว็บ

ในบทนี้จะพูดถึงมอดูล EJS ซึ่งมีไว้แบ่งหน้าจอออกเป็นส่วน ๆ โดยแต่ละชิ้นส่วนอาจเรียกว่า**คอมโพเนนต์** (Component) โดยแต่ละคอมโพเนนต์สามารถถูก reuse หรือนำกลับมาใช้งานใหม่ได้

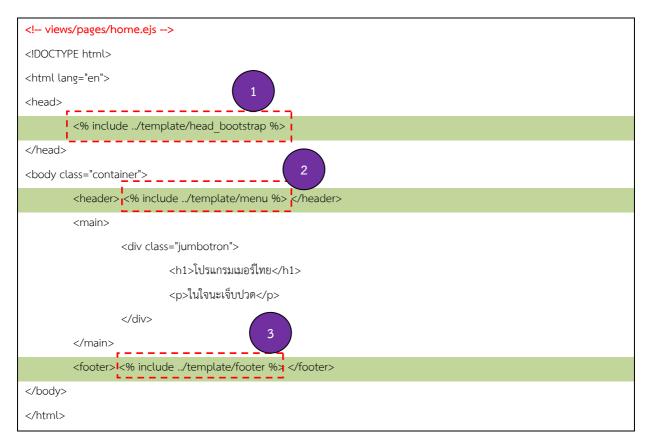
...โดย EJS ก็คือ template engine เหมือนกับ Jade แต่มันจะเป็นคนละคอนเซปท์กัน ดังภาพ

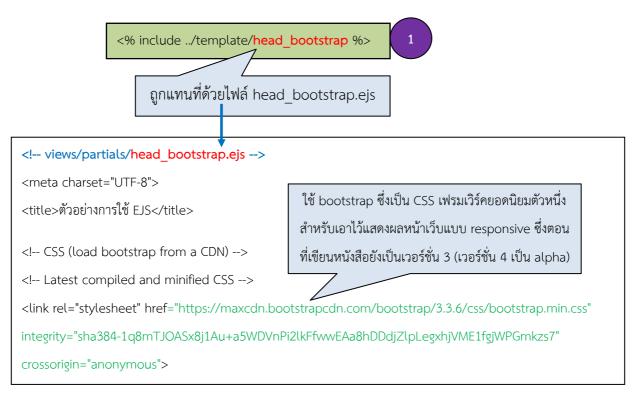

ในภาพนี้ หน้าเว็บจะประกอบไปด้วยคอมโพเนต์ body และ footer (นำกลับมาใช้งานใหม่อีกครั้ง)

หน้าเว็บที่ผมยกมาให้ดู มันจะเป็นโครงร่าง หรือเทมเพลต (Template) ที่ถูกประกอบขึ้นมาจากคอมโพเนนต์ ต่าง ๆ ...และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ก็จะให้คุณดูโค้ดที่ใช้แสดงผลหน้าเว็บในหน้าถัดไป

ในตัวอย่างนี้ไฟล์ "home.ejs" จะเขียนเป็นโครงร่างหน้าเว็บเอาไว้ก่อน โดยมันจะมีนามสกุล .ejs ...และคุณ น่าจะเห็นแท็ก <% %> ที่ตีกรอบสีแดงใช่มั๊ยครับ ...พวกมันจะถูกแทนที่ด้วยแท็ก HTML แล้วกลายเป็น หน้าเว็บที่สมบูรณ์ภายหลัง โดยผมจะอธิบายโค้ดหมายเลข 1, 2, 3 ตามลำดับดังนี้

ไฟล์ *.ejs ที่ผมยกตัวอย่างมาทั้งหมด มันจะถูก render เพื่อแสดงผลบนหน้าเว็บบราวเซอร์ แบบเดียวกับไฟล์ *.jad ของ Jade ...แต่โครงสร้างไฟล์ยังเป็น HTML ไม่ได้สร้างไวยากรณ์ใหม่ขึ้นมาเหมือน Jade

ใช้งานมอดูล EJS

ในตัวอย่างนี้ผมจะสร้างโปรเจคแยกออกมา (ชื่อโฟลเดอร์ ejs) และก็ติดตั้งมอดูล EJS ด้วยคำสั่งดังนี้

npm install ejs-locals -save

*** ปัจจุบัน EJS จะเป็นเวอร์ชั่น 2 แต่ทว่าได้ติดตั้ง ejs-locals เวอร์ชั่น 1 แทน เพราะทดลองใช้แล้วมันโอเคดี

ในตัวอย่างนี้ จะมีโครงสร้างโปรเจคดังตัวอย่าง

ในตัวอย่างนี้ไฟล์ home.ejs, footer.ejs, head_bootstrap.ejs และ menu.ejs จะนำมาจากหัวข้อก่อนหน้า นี้แหละ ...ส่วนไฟล์ about.ejs กับ server.js จะสร้างเพิ่มขึ้นมาใหม่เอื่อมอ๋อง ซึ่งจะเห็นได้ดังต่อไปนี้ ...

ผมจะสร้างไฟล์ "about.ejs" ดังนี้

```
<!-- views/pages/about.ejs -->
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
        ! <% include ../template/head bootstrap %>
</head>
<body class="container">
         <header>!<% include ../template/menu %> </header>
                                                                               ใช้ไฟล์ .ejs
         <main>
                                                                                ที่มีอยู่แล้ว
                  <div class="jumbotron">
                           <h1>นี้คือการใช้ EJS</h1>
                           โดยแอดมินโฮ โอน้อยออก
                  </div>
         </main>
         <footer> <% include ../template/footer %> </footer>
</body>
</html>
```

ไฟล์ about.ejs ก็มีหลักการทำงานเดียวกันกับ home.ejs ซึ่งพวกมันจะเป็นหน้าเว็บที่ร่างโครงขึ้นมาก่อน พอ ถึงเวลาประมวลจริง ๆ ก็จะนำไฟล์ *.ejs มาหยอดใส่ ให้กลายเป็นหน้าเว็บ HTML ที่สมบูรณ์ภายหลัง ต่อมาผมจะสร้างไฟล์ server.js ซึ่งโค้ดข้างในจะเป็นการใช้งานมอดูล Express ร่วมกับ EJS ดังต่อไปนี้

```
var express = require('express');
                                    // ในตัวอย่างนี้ผมจะใช้มอดูล ejs-locals ไม่ได้โหลดมอดูล ejs โดยตรงนะครับ
var engine = require('ejs-locals');
var app = express();
                                               บอก Express ว่าจะใช้ EJS
app.engine('ejs', engine);
                                                 เป็น Template egine
app.set('view engine', 'ejs');
app.get('/', function(req, res) {
                                           // ติดต่อเข้ามาด้วย http://ipadress:8080/
   res.render('page/home'); -
                                    นำไฟล์ home.js ไปแสดงผล
});
app.get('/about', function(req, res) {
                                           // ติดต่อเข้ามาด้วย http://ipadress:8080/about
                                  🚽 นำไฟล์ about.js ไปแสดงผล
   res.render('page/about');
});
                                           // ทำตัวเป็นเซิร์ฟเวอร์ และเปิดพอร์ต 8080
app.listen(8080, function() {
    console.log('Server running at http://localhost:8080/');
});
console.log("Using EJS example");
```

ไฟล์ server.js จะทำตัวเป็นเซิร์ฟเวอร์และเปิดพอร์ต 8080 เมื่อเว็บบราวเซอร์ติดต่อเข้ามาด้วยพาธ ได้แก่ / หรือ /about ก็จะนำไฟล์ home.js หรือ about.js ไปแสดงผลหน้าเว็บบราวเซอร์ ...หรือพูดอีกนัยหนึ่ง server.js มันทำตัวเป็นทั้งเซิร์ฟเวอร์ และเราเตอร์เพื่อเลือกไฟล์ (*.ejs) มาแสดงผล

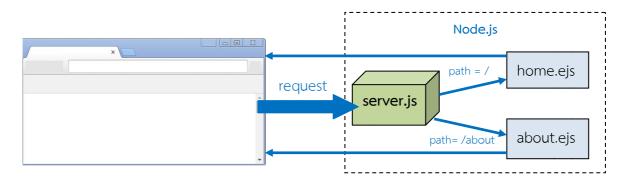
แต่ก่อนอื่นอย่าลืมรันคำสั่ง "node server.js" เพื่อให้เว็บแอพทำงาน ดังนี้

```
c:\ejs>node server.js

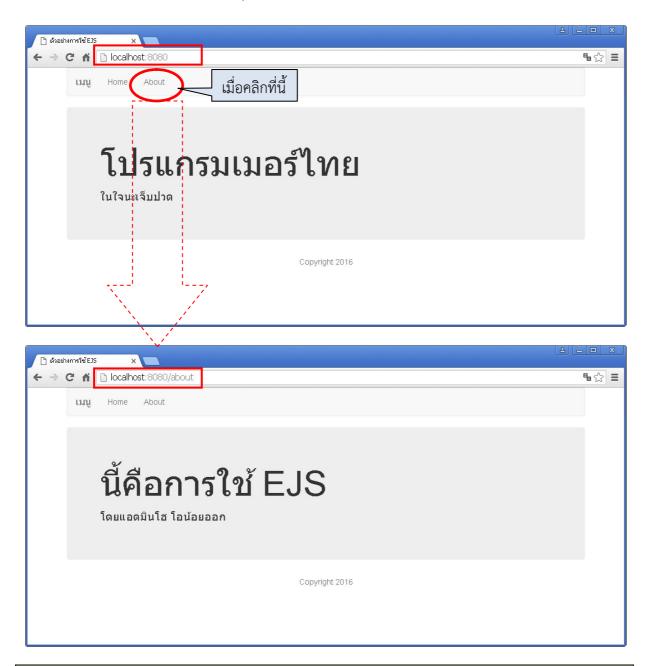
Using EJS example

Server running at http://localhost:8080/
```

ซึ่งภาพรวมของการทำงานในโปรเจคนี้ จะเป็นดังภาพในหน้าถัดไป

ถ้ากรอก URL บนเว็บบราวเซอร์ป็น http://localhost:8080/ ก็จะเห็นหน้าจอการทำงานดังนี้

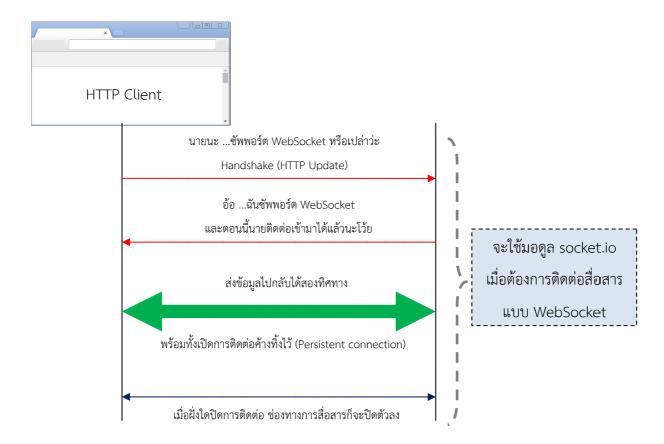

สำหรับ EJS ที่เห็นในบทนี้ มันเป็นแค่หนึ่งในทางเลือก ที่ใช้เป็น Template engine ซึ่งจริง ๆ แล้วยังมีอีก หลายตัว ซึ่งแต่ละอันก็จะมีคอนเซ็ปต์ที่แตกต่างกันไป

เว็บแอพพลิเคชั่นแบบเรียลไทม์

ในบทนี้จะแสดงตัวอย่างการสร้างเ<mark>ว็บแอพพลิเคชั่นแบบเรียลไทม์</mark> ด้วยการใช้ WebSocket ซึ่งเป็นโปรโตคอล ที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างไคลเอนต์ (HTTP Client) และเชิร์ฟเวอร์ (HTTP Server)

โดย WebSocket จะมีช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบ full-duplex (ติดต่อสื่อสารได้ 2 ทิศทางบน socket อันเดียว) ส่วนข้อมูลที่ส่งหากันก็จะวิ่งอยู่บนโปรโตคอล TCP อีกที ตามรูปข้างล่าง (มันไม่ใช่โปรโตคอล HTTP นะครับ อย่าสับสนกัน)

WebSocket ผมขอเปรียบเทียบเหมือนกับ<u>ท่อที่เปิดค้างไว้</u> เพื่อเชื่อมต่อระหว่างไคลเอนต์ (เว็บบราวเซอร์) กับ เซิร์ฟเวอร์ และเราก็ใช้เจ้าท่อนี้นี่แหละ ส่งข้อมูลไปกลับหากันได้ 2 ทิศทาง ไม่ว่าจะเป็นไคลเอนต์ส่งไปหา เซิร์ฟเวอร์ หรือเซิร์ฟเวอร์ส่งมาหาไคลเอนต์ ด้วยท่อส่งเพียงอันเดียว แต่ถ้าฝั่งใดปิดท่อก่อนก็จะคุยกันไม่ได้ อยากให้คุณลองนึกถึงโปรโตคอล HTML เวลาที่หน้าเว็บส่งรีเควสต์ไปหาเซิร์ฟเวอร์ หน้าเว็บจะต้องกระพริบที หนึ่ง (หรือ Refresh ตัวเอง) แล้วถึงนำข้อมูลจากเซิร์ฟเวอร์ มาแสดงผลบนหน้าเว็บ

แต่ถ้าใช้ WebSocket เราสามารถติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเชิร์ฟเวอร์ โดยไม่ต้อง refresh หน้าเว็บ จริง ๆ แล้วมันจะคล้ายกับ AJAX แต่จะมีประสิทธิภาพดีกว่าเยอะ (คำว่า AJAX น่าจะเข้าใจกันอยู่แล้วเนอะ)

*** ถ้าใครใช้ HTML5 มาก่อน ก็น่าจะเคยเห็นการใช้ WebSocket มาแล้ว ซึ่งมีหลักการเดียวกันแหละครับ

มอดูล socket.io

การใช้งาน WebScoket ใน Node.js สามารถใช้ socket.io แต่เราต้องติดตั้งมันก่อนด้วยคำสั่ง

npm install socket.io --save

หลังจากนี้ต่อไป ผมจะอธิบายการเขียนโค้ดทีละขั้นตอนแล้วกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1

เมื่อติดตั้งมอดูลเสร็จเรียบร้อย ก็จะให้เขียนโค้ดจำลองเซิร์ฟเวอร์ และเปิดพอร์ตขึ้นมา (เป็นอะไรก็ได้) เพื่อใช้ ติดต่อสื่อสารแบบ WebSocket ดังนี้

```
var io = require('socket.io').listen(8080); // จะจำลองเซิร์ฟเวอร์ และเปิดพอร์ต 8080 ค้างไว้
```

ขั้นที่ 2

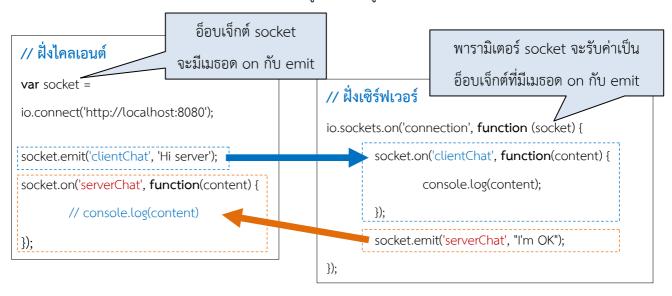
ผมจะเพิ่มซอร์สโค้ดในฝั่งไคลเอนต์ (ในไฟล์ HTML) กับฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ดังนี้

```
// ฝั่งไคลเอนต์// ฝั่งเชิร์ฟเวอร์เกิดเหตุการณ์ 'connection'io.connect('http://localhost:8080');io.sockets.on('connection', function (socket) {// เมื่อไคลเอนต์ติดต่อเข้ามา// โค้ดส่วนนี้ก็จะทำงาน});
```

จากโค้ดที่ยกมาให้ดู เวลาไคลเอนต์ติดต่อเข้ามาเป็น URL ธรรมดา ได้แก่ http://localhost:8080 ...เมื่อนั้น คอลแบ็คของเมธอด on() ในฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ก็จะถูกเรียกให้ทำงาน

ขั้นตอนที่ 3

ผมจะแสดงให้เห็นว่า เวลาไคลเอนต์กับเซิร์ฟเวอร์ส่งข้อมูลไปมาหาสู่กัน จะมีวิธีเขียนโค้ดดังต่อไปนี้

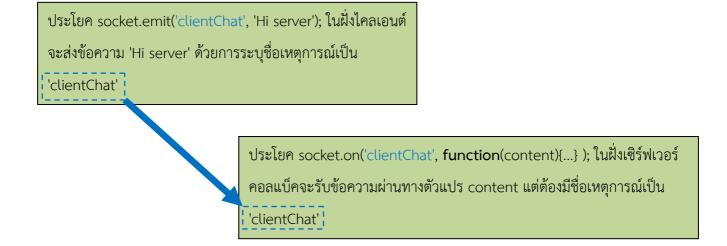

ต้องเข้าใจอย่างนี้นะครับ มอดูล socket.io จะใช้กลไกติดต่อสื่อสารเป็นแบบ message-oriented หรือก็คือ ส่งเป็นข้อความธรรมดาได้เลย โดยเบื้องหลังมันจะแอบใช้ WebSocket อีกทีหนึ่ง (สบายแฮะ)

จากโค้ดตัวอย่างดังกล่าว เวลาส่งข้อความและรับข้อความ ก็สามารถทำได้ดังนี้

การส่งข้อความไปให้อีกฝั่งหนึ่ง จะใช้เมธอด emit() คอนเซปท์คล้าย ๆ
 ส่วนอีกฝั่งเมื่อรับข้อความ ก็จะใช้เมธอด on() Emitter pattern

แต่ทั้งนี้ข้อความที่ส่งหากัน คุณจะต้องระบุชื่อเหตุการณ์เป็นอะไรก็ได้ด้วยนะ หรืออาจมองว่าเป็นการติดฉลาก เข้าไปก็ได้ ดังตัวอย่าง

ขณะเดียวกันเหตุการณ์ "serverChat" ก็จะมีหลักเกณฑ์ทำงานเดียวกัน แต่มันจะทำงานกลับด้านกัน ...ก็คือ ฝั่งเซิร์ฟเวอร์จะเป็นคนส่งข้อความมาหาไคลเอนต์เอง

ขั้นตอนที่ 4

จากขั้นตอนที่ 1 - 3 ผมจะรวบยอดเขียนเป็นโค้ดในฝั่งไคลเอนต์ (HTML) กับฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ดังนี้

```
<!-- ไฟล์ index.html -->
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
<head> <meta charset="utf-8">
         <title>Socket.IO example</title>
         <script src="http://localhost:8080/socket.io/socket.io.js"></script>
</head>
                                                          ต้องระบุว่าจะใช้ socket.io
<body>
         <h1><div id="div1"/> </h1>
                                                                 ในไฟล์ HTML
         <script>
                   var div = document.querySelector('#div1');
                   var socket = io.connect('http://localhost:8080'); // ติดต่อกับเชิร์ฟเวอร์ ด้วยโปรโตคอล WebSocket
                                                                    // ส่งข้อความไปให้เซิร์ฟเวอร์
                   socket.emit('clientChat', 'Hi server');
                                                                    // รับข้อความมาจากเซิร์ฟเวอร์
                   socket.on('serverChat', function(content) {
                             div.innerHTML = content; // นำข้อความที่ได้รับมาแทรกลงในแท็ก <div id="div1"/>
                   });
         </script>
</body>
</html>
```

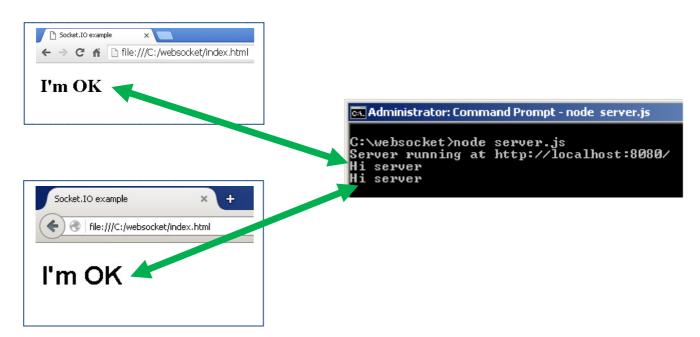
ไฟล์ทั้งสองตัวที่ยกมาให้ดู (index.html กับ server.js) จะอยู่ในโปรเจคที่มีโครงสร้างดังนี้

เมื่อพิมพ์คำสั่ง "node server.js" ก็จะแสดงผลลัพธ์ดังนี้

หลังจากนั้นให้ดับเบิลคลิกไฟล์ C:\websocket\index.html เพื่อเปิดมันขึ้นมา ซึ่งคุณจะเห็นหน้าจอเว็บ กับ หน้าจอคอนโซลในฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ดังนี้

ในภาพจะเป็นการเปิดไฟล์ index.html จำนวนถึง 2 ครั้ง ซึ่งจะหมายถึง ...มีไคลเอนต์สองตัวติดต่อไปยัง เซิร์ฟเวอร์ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อความ ได้แก่ "Hi server" กับ "I'm OK" ซึ่งกันและกัน

แต่ถ้าเรากรอก URL เป็น http://localhost:8080/ บนเว็บบราวเซอร์ แทนการดับเบิลคลิกไฟล์ จะทำไม่ได้ นะครับ เพราะเซิร์ฟเวอร์มันเปิดพอร์ต 8080 เป็นโปรโตคอล WebSocket ...แต่เราก็มีวิธีแก้ดังหน้าถัดไป

ตัวอย่างโค้ดต่อไปนี้ จะนำไฟล์ server.js มาแก้ไขเสียใหม่ ด้วยการผสมผสานวิธีใช้งานมอดูล Express ร่วมกับ socket.io และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ก็ให้คุณดูโค้ดดีกว่าจะได้เข้าใจไปเลย ดังตัวอย่าง

```
// ไฟล์ server.js
                           // มอดูล fs
var fs = require('fs');
                                                                                           เคล็ดกระบวนท่าผสานรวม
var app = require('express')();
                                                                                          Express เข้ากับ socket.io
var server = require('http').createServer(app);
                                                                                               ให้กลายเป็นหนึ่ง
var io = require('socket.io')(server);
                           // จะจำลองเซิร์ฟเวอร์ ด้วยการเปิดพอร์ต 8080
server.listen(8080);
app.get('/', function(req, res) {
                                                       // อ่านไฟล์ index.html
         fs.readFile( dirname + '/index.html',
                  function(err, data) {
                           if (err) {
                                     res.writeHead(500);
                                     return res.end('Error loading index.html');
                           res.writeHead(200);
                                                                           อ่านเนื้อหาในไฟล์ index.html
                           res.end(data);
                                                                  แล้วส่ง data (Buffer) กลับออกไปหาไคลเอนต์
                  } // สิ้นสุดคอลแบ็ค
         ); // สิ้นสุด readFile()
}):
io.sockets.on('connection', function (socket) {
         socket.on('clientChat', function(content) {
                  console.log(content);
                                                                      โค้ดเหมือนตัวอย่างที่แล้วเป็ะ
         socket.emit('serverChat', "I'm OK");
});
console.log('Server running at http://localhost:8080/');
```

ในตัวอย่างนี้คอนเซปท์ก็คือ จะเปิดพอร์ต 8080 ค้างเอาไว้ และแทนที่คุณจะเปิดไฟล์ index.html (ไฟล์เดิม) ก็เปลี่ยนไปเปิดเว็บบราวเซอร์ แล้วกรอก URL เป็น http://localhost:8080/ ไม่เพียงเท่านั้นพอร์ตนี้ยัง รองรับโปรโตคอล WebSocket ได้อีกด้วย

แต่ทว่าโค้ดใน server.js มันซับซ้อนอยู่พอควร เพราะว่า...

เมื่อเว็บบราวเซอร์ส่งรีเควสต์มายังเซิร์ฟเวอร์ ใน server.js จะต้องอ่านไฟล์ index.html แล้วส่งกลับไปยังหน้า เว็บ ...หลังจากนั้นหน้าเว็บจะติดต่อมาหาเซิร์ฟเวอร์ใหม่อีกครั้งด้วย WebSocket โดยผลการทำงานก็จะเป็น ดังภาพข้างล่าง

หมายเหตุ

สำหรับรายละเอียดของ socket.io มากกว่านี้ ถ้าสนใจก็อ่านเพิ่มเติมได้ที่

http://socket.io/

ติดต่อฐานข้อมูล MySQL

ในบทนี้ผมจะพาเที่ยวชม วิธีใช้ Node.js ติดต่อฐานข้อมูลเป็น MySQL ...คือถ้าไม่พาคุณมาลองทำ มันเหมือนกินอาหารไม่ใส่เครื่องปรุง เหมือนขาดอะไรไปจริง ๆ นะ เพราะการติดต่อฐานข้อมูล เป็นเรื่อง ปกติที่นักพัฒนาซอฟต์แวร์ มักจะเจอในชีวิตจริง

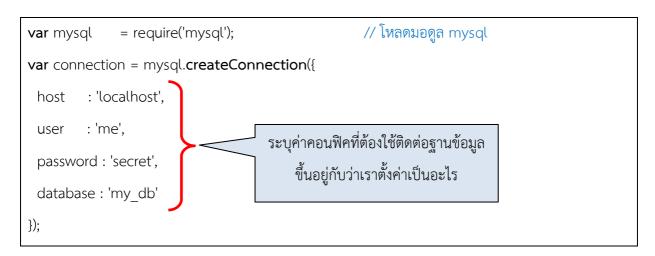

....เอาละแต่ก่อนอื่นเราต้องติดตั้งมอดูล mysql ขึ้นมาก่อน ด้วยคำสั่ง

npm install mysql --save

*** สำหรับวิธีติดตั้ง MySQL ก็ให้ไปดูวิธีติดตั้งได้ที่ <u>www.patanasongsivilai.com/itebook_form.html</u>

โค้ดต่อไปนี้จะใช้ติดต่อฐานข้อมูลเป็น MySQL

โค้ดข้างบนคิดว่าคุณน่าจะเข้าใจไม่ยาก ขอแค่เราระบุค่าคอนฟิก (Configuration) ที่เอาไว้ติดต่อฐานข้อมูลให้ ถูกต้อง หลังจากนั้นเราก็สามารถใช้คำสั่ง SQL ติดต่อฐานข้อมูลได้ตามปกติ โดยมีโครงสร้างการเขียนโค้ด หน้าตาประมาณนี้ (ง่าย ๆ ไม่ยากครับ)

```
connection.connect(); // เชื่อมต่อฐานข้อมูล
connection.query('SELECT 1 + 1 AS example'); // เขียนคำสั่ง SQL เข้าไป
connection.end(); // ยกเลิกการติดต่อฐานข้อมูล
```

โค้ดในหน้าก่อนนี้ เราสามารถระบุคอลแบ็คได้ด้วย ซึ่งถ้านำโค้ดที่กล่าวมาทั้งหมด มาเขียนแบบเต็ม ๆ ยศ ก็จะ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

```
var mysql
             = require('mysql');
                                                     แล้วแต่ค่าคอนฟิก
var connection = mysql.createConnection({
       : 'localhost',
 host
        : 'root',
 user
                                                           ถ้าเรียกเมธอด connection.query() แล้ว
 password : '123456'
                                                              ตัวเมธอด connection.connect()
 //,database : 'nodedb'
});
                                                               ก็จะถูกเรียกให้ทำงานโดยอัตโนมัติ
connection.connect(function(err) {
         if (err) {
                   console.error('Error connecting:', err.stack);
                   return;
          console.log('Connected as id', connection.threadId);
});
connection.query('SELECT 1 + 1 AS example', function(err, rows, fields) {
                   if (err) throw err;
                   console.log('The example is:', rows[0].example);
          } // สิ้นสุดคอลแบ็ค
);
connection.end(function(err) {
         console.log('The connection is terminated now');
});
console.log('Test MySQL');
```

สมมติว่าโค้ดชุดนี้ บันทึกไว้เป็นไฟล์ชื่อ "testdb.js" โดยจะมีโครงสร้างโฟลเดอร์ประมาณนี้

```
C:\database
|-- node_modules\...
|-- package.json
|-- testdb.js
```

เมื่อผมพิมพ์คำสั่งเป็น "node testdb.js" ก็จะได้ผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

c:\database>node testdb.js

Test MySQL

Connected as id 2

The example is: 2

The connection is terminated now

มีข้อสังเกตนอกจาก connection.end() จะใช้สิ้นสุดการเชื่อมต่อฐานข้อมูลได้แล้ว มันก็ยังสามารถใช้เมธอด...

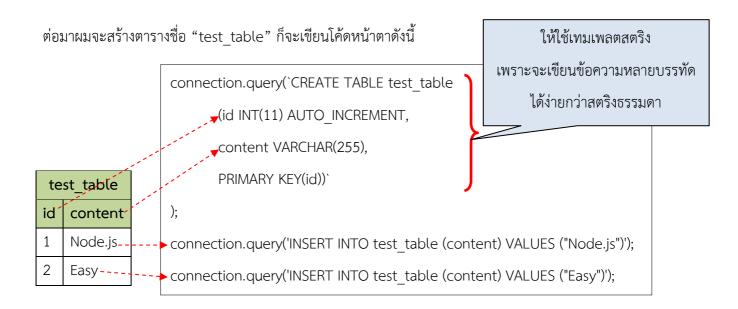
connection.destroy(); // ยกเลิกการติดต่อฐานข้อมูลได้เช่นกัน

เมธอดนี้สามารถยกเลิกการติดต่อฐานข้อมูลได้เหมือนกัน แต่มันจะยกเลิกการติดต่อได้ทันทีในระดับ socket อีกทั้งยังจะไม่มีคอลแบ็คให้เรียกทำงานอีกด้วย

ลองสร้างฐานข้อมูล

ในหัวข้อก่อนหน้า เป็นแค่การลองเล่นมอดูล mysql อย่างง่ายเท่านั้น แต่ในตัวอย่างต่อไปนี้ ผมจะลองสร้าง ฐานข้อมูลชื่อ "nodedb" ซึ่งจะมีโค้ดประมาณนี้

connection.query('CREATE DATABASE nodedb');

จากโค้ดที่อธิบายมาทั้งหมด ผมจะเขียนไว้อยู่ในไฟล์ "createTable.js" โดยมีหน้าตาดังต่อไปนี้

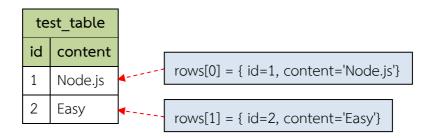
```
= require('mysql');
var mysql
var connection = mysql.createConnection({
       : 'localhost',
       : 'root',
 user
 password: '123456'
 //.database : 'nodedb'
// connection.query('DROP DATABASE nodedb'); // เมื่อต้องการลบฐานข้อมูล
connection.query('CREATE DATABASE nodedb'); // สร้างฐานข้อมูลชื่อ nodedb
connection.query('USE nodedb');
                                                // เมื่อต้องการลบตาราง
//connection.query('DROP TABLE test table');
connection.query(`CREATE TABLE test table
         (id INT(11) AUTO INCREMENT,
         content VARCHAR(255),
         PRIMARY KEY(id))
);
connection.query('INSERT INTO test table (content) VALUES ("Node.js")');
connection.query('INSERT INTO test table (content) VALUES ("Easy")');
connection.end();
```

ถ้าผมรันคำสั่ง "node createTable.js" บนคอมมานไลน์เสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อไปเปิดคอมมานไลน์ของ MySQL ก็จะเห็นว่ามีตาราง test_table อยู่ในฐานข้อมูล nodedb ตามรูปข้างล่าง

ต่อมาผมจะเขียนโค้ด เพื่อคิวรี่ข้อมูลในตาราง test_table มาแสดงผล ซึ่งจะเห็นในหน้าถัดไป ...ขอรับ

```
var mysql
             = require('mysql');
var connection = mysql.createConnection({
        : 'localhost',
 host
       : 'root',
 user
                              เพิ่มค่าเข้ามา
 password: '123456'
                                                                        เมื่อคิวรี่ทำงานเสร็จแล้ว
 .database : 'nodedb'
                                       คิวรี่
                                                                    คอลแบ็คก็จะถูกเรียกให้ทำงาน
connection.query('SELECT * FROM test_table', function(err, rows, fields) {
         if (err) throw err;
         for(let r of rows) {
                  console.log(`id = ${r.id} ,content, = ${r.content}`); // เข้าถึงแต่ละคอมลัมน์
         } // สิ้นสุดประโยค for
});
connection.end();
console.log('Test MySQL');
```

ในตัวอย่างนี้พารามิเตอร์ rows ของคอลแบ็ค มันคืออาร์เรย์ (Array) ที่เก็บสมาชิกเป็นอ็อบเจ็กต์ (แถวใน ตาราง test_table) โดยอ็อบเจ็กต์ดังกล่าวจะมีชื่อคีย์ (ชื่อพร็อพเพอร์ตี้) ตรงกับชื่อคอลัมน์ในตาราง ตามรูป

ส่วนประโยค for(let r of rows){...} ในโค้ด มันเป็นประโยค for ...of ใน ES6 ซึ่งจะใช้วนลูปเข้าถึงสมาชิก ทุกตัวของอาร์เรย์ โดยแต่ละรอบที่มันเข้าถึง จะนำสมาชิก (เป็นอ็อบเจ็กต์) มากำหนดค่าให้กับตัวแปร r และถ้าสมมติโค้ดนี้บันทึกเป็นไฟล์ "query.js" เมื่อรันคำสั่งเป็น "node --use-strict query.js" จะได้ดังนี้

```
c:\database>node --use-strict query.js

Test MySQL
id = 1 ,content = Node.js
id = 2 ,content = Easy
```

สำหรับในตัวอย่างที่กล่าวมาในหัวข้อนี้ทั้งหมด ก็จะมีโครงสร้างโฟลเดอร์ประมาณนี้ครับ

C:\database |-- node_modules\... |-- package.json |-- testdb.js |-- createTable.js |-- query.js

ส่งท้าย

สำหรับเล่มนี้ผมแค่แสดงวิธีประยุกต์ใช้งาน Node.js เบื้องต้นเท่านั้น เพราะจริง ๆ แล้ว มันยังมีลูกเล่นอื่นอีก เยอะเลย ...แต่ก็หวังว่าน่าจะเพียงพอ ให้นำมันไปใช้ต่อยอดงานของคุณในอนาคตได้

อ้างอิง

หนังสือ

[1] Pedro Teixeira, <u>"Professional Node.js Building Javascript Based Scalable Software"</u>, John Wiley & Sons, Inc., 2013.

เอกสารจากเว็บไซต์ เข้าถึงล่าสุด 9 ธ.ค. 2559

- [1] https://en.wikipedia.org/wiki/Node.js
- [2] https://nodejs.org/en/
- [3] http://expressis.com/
- [4] http://getbootstrap.com/
- [5] <u>http://ejs.co/</u>
- [6] http://expressjs.com/en/starter/generator.html
- [7] http://kikobeats.com/synchronously-asynchronous/
- [8] http://jade-lang.com/
- [9] http://socket.io/
- [10] https://github.com/felixge/node-mysql